

Phân tích hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước

Những bài văn mẫu hay nhất Phân tích hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước của Nguyễn Khoa Điềm và Nguyễn Đình Thi - Văn mẫu lớp 12.

Đề bài: Phân tích và so sánh hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước của Nguyễn Khoa Điềm và Nguyễn Đình Thi.

Bài phân tích hình tượng đất nước hay nhất

Hình tượng đất nước là hình tượng xuyên suốt nền văn học Việt Nam từ xưa đến nay. Trải qua trường kì lịch sử đấu tranh để sinh tồn và xây dựng, hình tượng đất nước được bồi đắp hoàn thiện qua những áng thơ văn tiêu biểu như của Lý Thường Kiệt, Nguyễn Trãi, Nguyễn Đình Chiểu... Đặc biệt là trong thơ ca Việt Nam hiện đại, các nhà thơ đã tạc nên tượng đài cao cả về đất nước trong một thời đại mới. Hai nhà thơ Nguyễn Đình Thi và Nguyễn Khoa Điềm qua hai bài thơ cùng mang tên Đất nước đã đem lại cho người đọc những cảm nhận mới mẻ, đầy đủ, trọn vẹn và sâu sắc về đất nước.

Cùng ra đời sau Cách mạng tháng Tám, nhân dân được làm chủ đất nước mình, cả hai bài thơ đều thể hiện được hình tượng một đất nước giàu đẹp, nhân dân anh hùng. Cả hai nhà thơ đều tìm đến giọng thơ trữ tình - chính luận để thể hiện hình tượng đất nước. Hai bài thơ vừa có sự rung cảm sâu xa vừa có những tìm tòi, sáng tạo đầy tính trí tuệ. Vì thế, hình tượng đất nước đến với người đọc vừa qua sự rung cảm thẩm mỹ vừa có thêm những nhận thức sâu sắc về đất nước.

Tuy nhiên, về cơ bản hai nhà thơ đã có những cách biểu hiện riêng về đất nước.

Đất nước của Nguyễn Đình Thi được khởi viết từ năm 1948 đến năm 1955 mới hoàn thành. Cảm hứng của nhà thơ đi suốt chiều dài của cuộc kháng chiến chống Pháp. Cảm hứng ấy còn được liên hệ với quá khứ và mở rộng tới tương lai về một đất nước hiền hòa mà bất khuất vươn dậy thán kì trong chiến thắng huy hoàng. Đất nước trong thơ Nguyễn Đình Thi mang màu sắc hiện đại. Nói như vậy không có nghĩa là bài thơ thiếu đi nét dân tộc, nét truyền thống. Tính dân tộc thể hiện trong vẻ đẹp trường cửu của mùa thu xứ sở, của gió heo may, của hương cốm mới. Đặc biệt là cảm giác mát trong xao xuyến hồn người, một cảm giác gợi nhớ băng khuâng:

“Sáng mát trong như sáng năm xưa

Gió thổi mùa thu hương cốm mới

Tôi nhớ những ngày thu đã xa”

Bài **Đất nước** của Nguyễn Đình Thi được mở đầu với vẻ đẹp trường cửu ấy của mùa thu xứ sở. Tiếp đến là những hình ảnh mang đậm sắc màu Việt Nam trong chiều sâu tâm hồn dân tộc:

Phân tích hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước

“Những cánh đồng thơm mát

Những ngả đường bát ngát

Những dòng sông đỏ nặng phù sa”

Hình tượng đất nước hiện ra với những hình ảnh thơ xúc động nối với mạch ngầm truyền thống dân tộc:

“Nước chúng ta

Nước những người chưa bao giờ khuất

Đêm đêm rì rầm trong tiếng đất

Những buổi ngày xưa vọng nói về ”

Tuy nhiên, nhìn toàn bài, màu sắc hiện đại vẫn nổi lên khá rõ. Đó là một đất nước trong chiến tranh vệ quốc của thế kỉ XX. Hình tượng đất nước được ấp ủ, trải nghiệm, đúc kết trong suốt cuộc kháng chiến chín năm. Khi nói về những đau thương, hình tượng đất nước được thể hiện với những hình ảnh hiện đại, cách nói hiện đại:

“Ôi những cánh đồng quê chảy máu

Dây thép gai đâm nát trời chiều”

Trong chiến tranh, đất nước bao giờ cũng gắn với những đau thương, tang tóc nhưng nếu trong thơ truyền thống là những hình ảnh: *“Nướng dân đen trên ngọn lửa hung tàn / Vùi con đỏ xuống dưới hầm tai vạ”* (Nguyễn Trãi - Bình Ngô đại cáo) thì trong thơ Nguyễn Đình Thi, đó là hình ảnh cánh đồng “chảy máu”, “dây thép gai đâm nát trời chiều”, những hình ảnh gắn với tư duy thơ hiện đại. Những hình ảnh gợi nỗi đau vô tận và sự căm thù vô biên.

Từ trong đau thương uất hận, dân tộc ta đã đứng lên với tinh thần bất khuất:

“Xiềng xích chúng bay không khóa được

Trời đầy chim và đất đầy hoa

Súng đạn chúng bay không bắn được

Lòng dân ta yêu nước, thương nhà”.

Phân tích hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước

Để thể hiện tinh thần bất khuất của dân tộc, Nguyễn Đình Thi đã dùng những hình ảnh thơ hiện đại. “Xiềng xích” là cái hữu hạn, “trời đầy chim và đất đầy hoa” là cái vô hạn. “Súng đạn” là cái cụ thể, “lòng dân ta yêu nước thương nhà” là cái trừu tượng. Dùng cái cụ thể để “bắt” cái trừu tượng cũng như dùng cái hữu hạn để “khóa” cái vô hạn là không thể. Điều đó nói lên sự bất lực của kẻ thù và sự bất diệt của dân tộc ta.

Đặc biệt là hình tượng đất nước trong ánh sáng của chủ nghĩa anh hùng cách mạng và trong chiến thắng chói lòa:

“Súng nổ rung trời giận dữ

Người lên như nước vỡ bờ

Nước Việt Nam từ máu lửa

Rũ bùn đứng dậy sáng lòa”

Đây là đỉnh cao của cảm xúc, suy tư về đất nước. Bức chân dung đất nước vừa cụ thể vừa âm vang chiến trận vừa vươn tới hình tượng sử thi hoành tráng giàu sức khái quát. Khổ thơ là một khám phá về hình tượng đất nước trong ánh sáng của chủ nghĩa anh hùng cách mạng Việt Nam. Nước Việt Nam từ bùn lầy của nô lệ, từ đau thương trong máu lửa bút dạ mạnh mẽ làm nên thiên thần thoát lịch sử chói sáng, chiến thắng huy hoàng. Đó là chân dung của một nước Việt Nam chói ngời trên nền của lửa máu, bùn lầy và khói đạn, một nước Việt Nam sừng sững kiêu hãnh giữa thế kỉ XX trong cuộc chiến tranh vệ quốc vĩ đại.

Vẫn tiếp tục cảm hứng về đất nước, hình tượng đất nước trong thơ Nguyễn Khoa Điềm lại là một Đất Nước trong màu sắc văn hóa dân gian. Nhà thơ đã dùng một đất nước của ca dao, thần thoại để thể hiện hình tượng đất nước, thể hiện tư tưởng “Đất Nước của Nhân dân”. Cách nói vừa quen thuộc vừa mới mẻ. Quen thuộc bởi dân gian cũng đồng nghĩa với nhân dân, một nhân dân ở phần cơ bản nhất, đậm đà nhất, dễ thấy nhất. Còn mới mẻ là bởi những chất liệu văn hóa dân gian được soi vào hình hài đất nước, gọi ra một đất nước vừa gần gũi vừa đậm chất thơ, vừa bình dị vừa vĩnh hằng trường cửu.

Khi nói về sự hình thành, lớn lên của đất nước, Nguyễn Khoa Điềm đã thể hiện gương mặt đất nước hiện ra từ chiều sâu của văn hóa dân gian, của phong tục tập quán từ lời kể của bà, lời ru của mẹ, từ muối mặn, gừng cay, từ những giọt mồ hôi vất vả, tảo tần.

Đất nước là những gì quen thuộc mà cũng đầy tôn kính, thiêng liêng:

“Khi ta lớn lên Đất Nước đã có rồi

Đất Nước có trong những cái ngày xưa, ngày xưa mẹ thường hay kể

Phân tích hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước

Đất Nước bắt đầu với miếng trầu bây giờ bà ăn

Đất Nước lớn lên khi dân mình biết trồng tre mà đánh giặc

Tóc mẹ thì bới sau đầu

Cha mẹ thương nhau bằng gừng cay muối mặn

Cái kèo, cái cột thành tên

Hạt gạo phải một nắng hai sương xay, giã, dần, sàng

Đất Nước có từ ngày đó... ”

Khái niệm đất nước tiếp tục được làm rõ trong thước đo của “thời gian đằng đẵng, không gian mênh mông”, thước đo của lịch sử, địa lí. Nói đến chiều sâu lịch sử cũng đồng thời là chiều sâu về đẹp tâm hồn Việt Nam. Đó là huyền thoại Lạc Long Quân và Âu Cơ, là truyền thuyết Hùng Vương và ngày giỗ Tổ, những huyền thoại, truyền thuyết gợi ra quá trình sinh thành và lớn lên của dân tộc, cũng là quá trình trưởng thành bền vững của hình tượng đất nước.

Không gian địa lí không chỉ là núi, sông, đồng, bể... mà còn là không gian gắn gũi với cuộc sống của mỗi người (*Đất là nơi anh đến trường / Nước là nơi em tắm*). Đất nước cũng là không gian sinh tồn của cộng đồng qua bao thế hệ. Đất nước hóa thân trong mỗi con người (*Trong anh và em hôm nay / Đều có một phần đất nước*). Hình tượng đất nước trong thơ Nguyễn Khoa Điềm là sự thống nhất giữa cái riêng và cái chung, giữa cá nhân với cộng đồng, giữa cái nhỏ bé với cái lớn lao, giữa cái cụ thể với cái trừu tượng, giữa vật chất với tinh thần. Hình tượng đất nước được soi chiếu trong cái nhìn của văn hóa dân gian. Từ kho tàng văn hóa dân gian phong phú, đẹp đẽ đó, nhà thơ phát hiện ra một đất nước đầy thi vị lại giàu chất trí tuệ.

“Những người vợ nhớ chồng còn góp cho Đất Nước những núi Vọng Phu

Cặp vợ chồng yêu nhau góp nên hòn Trống Mái

Gót ngựa của Thánh Gióng đi qua còn trăm ao đầm để lại

Chín mươi chín con voi góp mình dựng đất tổ Hùng Vương

Những con rồng nằm im góp dòng sông xanh thẳm

Người học trò nghèo góp cho Đất Nước mình núi Bút non Nghiên

Con cóc, con gà quê hương góp cho Hạ Long thành thắng cảnh

Phân tích hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước

Những người dân nào đã góp tên Ông Đốc, Ông Trang, Bà Đen, Bà Điểm”

Những cái tên, những cảnh trí của thiên nhiên đất nước được cảm nhận qua cảnh ngộ, số phận của nhân dân. Những núi, sông, ruộng đồng, gò bãi... như là sự hóa thân những phẩm chất cao đẹp của nhân dân. Chính hình tượng đất nước được tạo nên từ những chất liệu đặc biệt ấy mà trở nên thiêng liêng, thân thiết bội phần.

Hình tượng đất nước trong thơ Nguyễn Khoa Điềm có bề dày bốn nghìn năm của một nhân dân vô danh đã dựng lên đất nước:

“Trong bốn nghìn lớp người giống ta lứa tuổi

Họ đã sống và chết

Giản dị và bình tâm

Không ai nhớ mà đặt tên

Nhưng họ đã làm ra Đất Nước”

Như vậy, hình tượng đất nước trong thơ Nguyễn Khoa Điềm vừa có bề dày của lịch sử, bề rộng của không gian địa lí, bề sâu của văn hóa, phong tục tập quán. Tất cả đều được nhìn trong cái nhìn của văn hóa dân gian. Chính những phát hiện cùng với cách thể hiện mới mẻ ấy đã nêu bật được một tư tưởng cốt lõi: “Đất Nước của Nhân dân, Đất Nước của ca dao, thần thoại”. Nguyễn Khoa Điềm đã chọn lọc những cái tiêu biểu nhất, có ý nghĩa nhất của văn hóa dân gian và “ché biến” nó để vận dụng sáng tạo vào thơ mình. Vì vậy, những yếu tố đó đã hòa nhập khá tự nhiên với tư duy và cách diễn đạt hiện đại tạo ra màu sắc thẩm mỹ vừa quen thuộc vừa mới mẻ cho bài thơ. Đó chính là những đóng góp quan trọng của giọng thơ Nguyễn Khoa Điềm trong nền thơ ca Việt Nam hiện đại khi tạo dựng chân dung đất nước trong thời đại mới.

Đất nước của Nguyễn Đình Thi hay Đất Nước của Nguyễn Khoa Điềm đều thể hiện tình yêu quê hương đất Việt sâu sắc và cảm động. hình tượng đất nước trong hai bài thơ là sự cảm nhận về đất nước trong ý thức mới đầy tính nhân văn của thời đại Hồ Chí Minh. Một gương mặt đất nước mang màu sắc hiện đại trong thơ Nguyễn Đình Thi. Một hình tượng đất nước đậm đà phong vị dân gian trong thơ Nguyễn Khoa Điềm đã đem lại cho người đọc hôm nay những rung động thẩm mỹ và những cảm nhận đầy đủ, trọn vẹn về Tổ quốc và nhân dân, từ đó thể hiện sâu sắc hơn tình yêu và ý thức trách nhiệm đối với đất nước và nhân dân mình.

Một số bài mẫu được đánh giá cao tuyển chọn qua các kì thi lớp 12

Bài số 1:

Phân tích hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước

Nguyễn Khoa Điềm và Nguyễn Đình Thi là hai nhà thơ xuất sắc trong nền thi ca Việt Nam. Nhắc đến hai cái tên này chúng ta không thể không nhớ tới hai bài thơ cùng mang cái tựa “Đất nước”. Cùng ca ngợi vẻ đẹp thiên nhiên, con người, văn hóa, lịch sử nhưng hai bài thơ mang màu sắc rất riêng và để lại ấn tượng về hình ảnh đất nước cũng rất riêng.

Bài thơ “Đất nước” của Nguyễn Khoa Điềm nằm trong phần đầu của chương V trường ca “Mặt đường khát vọng”. Tác phẩm được tác giả viết ở chiến khu Trị Thiên năm 1971, đó là những năm tháng nhân dân miền Nam kiên cường chống Mỹ và tay sai. Tác phẩm viết về những thức tỉnh của tuổi trẻ, nhận rõ bộ mặt của đế quốc Mỹ, một lòng hướng về đất nước, ý thức được sứ mệnh của mình đứng dậy đấu tranh cùng với cuộc chiến chung của dân tộc. Trường ca có nhiều chương và đoạn trích “Đất nước” là một trong những đoạn thơ hay nhà thơ viết về tư tưởng: Đất nước của nhân dân, đất nước của ca dao thần thoại.

Bài thơ “Đất nước” của Nguyễn Đình Thi được hình thành trong một quãng thời gian khá dài, từ 1948 đến 1955. Đây là một trong những bài thơ nổi tiếng của tác giả, mang rõ phong cách thơ Nguyễn Đình Thi. Chủ đề bài thơ bao trùm là lòng yêu nước tha thiết, nồng nàn, ý thức độc lập dân tộc và hình ảnh những người dân từ trong đau thương nô lệ, dưới sự lãnh đạo của Đảng đã đứng lên giành chiến thắng huy hoàng.

Bài thơ của Nguyễn Đình Thi mở đầu bài thơ bằng hình ảnh mùa thu có lẽ bởi dân tộc đã trải qua bao mùa thu đau thương, sâu thẳm còn giờ đây mùa thu từ năm 1945 sẽ là mùa thu của Cách mạng, của niềm vui, của tự do độc lập.

Còn Nguyễn Khoa Điềm lại khắc họa hình ảnh đất nước bằng cách đặt nó trong mối liên hệ với không gian và thời gian. Đất nước trong thơ Nguyễn Khoa Điềm được nhìn theo chiều dài lịch sử và được xác định bằng những không gian nhỏ bé, cụ thể và cũng có thể là không gian trừu tượng trong lòng người.

Nhà thơ Nguyễn Đình Thi đã khắc họa hình tượng đất nước với hai đặc điểm vừa trái ngược vừa hài hòa. Trong thơ hiện lên là hình ảnh đất nước đầy những đau thương với “những cánh đồng quê chảy máu” “dây thép gai đâm nát trời chiều” “bát cơm chan đầy... còn giãng khô miệng ta”. Nhưng đất nước chúng ta cũng là một đất nước anh hùng quật khởi khiến cho kẻ thù cũng phải khuất phục

“Xiềng xích chúng bay ...

... Lòng dân ta yêu nước thương nhà”

Còn trong bài thơ của Nguyễn Khoa Điềm lại bộc lộ niềm tin sâu sắc về niềm văn hóa lâu đời. Trong tác phẩm của mình, Nguyễn Khoa Điềm đã sử dụng rất nhiều những chất liệu văn hóa dân gian, sử dụng rất nhiều ca dao tục ngữ để làm nên những câu thơ của mình. Ông còn đưa vào thơ mình rất nhiều những truyền thuyết, những phong tục tập quán đậm đà bản sắc dân tộc. Ông nhận thức được sâu sắc những đóng góp lớn lao của nhân dân

Phân tích hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước

cho đất nước. Trong đó có cả những đóng góp nhỏ bé, những đóng góp được ghi lại sử sách cũng có những đóng góp âm thầm lặng lẽ không ai nhớ mặt đặt tên nhưng “họ đã làm nên đất nước”.

Đây là hai bài thơ được ra đời ở hai thời điểm khác nhau khiến cho hình ảnh đất nước cũng có sự khác biệt. Nguyễn Đình Thi thì khắc họa hình tượng đất nước đau thương nhưng đầy kiên cường bất khuất. Trong khi đó Nguyễn Khoa Điềm lại làm rõ một tư tưởng: Đất nước của nhân dân, đất nước của ca dao thần thoại. Điều đó cũng cho thấy rằng bản thân tư tưởng đó đã là trù tượng vì vậy để làm sáng tỏ nó chỉ có thể dùng các hình ảnh cụ thể, những phong tục cụ thể, những đóng góp cụ thể. Nó quy định cho bút pháp cũng như hướng đi của tác phẩm từ cụ thể đến khái quát từ đó làm sáng tỏ hình ảnh đất nước.

Sở dĩ có sự khác biệt giữa hai bài thơ là do sự chi phối của hoàn cảnh xã hội, văn hóa cũng như điều kiện cụ thể của từng tác phẩm. Một nhân tố quan trọng làm nên sự khác biệt chính là phong cách mỗi nhà văn có sự khác nhau. Thơ Nguyễn Đình Thi thường giàu nhạc tính, có chất hội họa và có cả sự sâu sắc của một tư duy triết học. Thơ Nguyễn Khoa Điềm lại đề cao phẩm chất cách mạng, nhân vật trong tác phẩm của ông thường là những bà mẹ anh hùng, những chiến sĩ giải phóng kiên cường,...

Cả hai bài thơ đều đều ca ngợi tình yêu quê hương đất nước. Tuy có sự khác nhau về bút pháp, bối cảnh ra đời,... và quan niệm khác nhau về hình ảnh đất nước nhưng tựu chung lại ta đều thấy một tấm lòng yêu nước sâu sắc, lòng tự hào dân tộc từ đó ý thức được trách nhiệm to lớn của mình với Tổ quốc, với nhân dân.

Bài số 2:

Đất nước là tiếng gọi thiêng liêng mà con người chúng ta ai cũng phải trân trọng. Lấy cảm hứng từ đất nước, hai nhà thơ lớn của dân tộc là Nguyễn Khoa Điềm và Nguyễn Đình Thi cũng đã cho ra hai tác phẩm khác nhau nhưng cùng một nhan đề “Đất Nước”. Cùng một chủ đề, cùng một tên gọi nhưng hai bài thơ lại có hai cách thể hiện tình yêu đất nước khác nhau.

Mỗi chúng ta sinh ra đều có cho mình một quê hương. Từ tình yêu với quê hương đã hình thành nên trong mỗi người tình yêu với đất nước. Đất nước có từ thời cha ông ta và nó còn tồn tại được đến ngày nay là nhờ công của những người đi trước đã giữ gìn. Đất nước là của tất cả chúng ta nhưng cũng là của riêng mỗi người. Mỗi người sẽ nhìn đất nước dưới con mắt khác nhau ở những góc độ khác nhau. Chẳng hạn như Nguyễn Đình Thi, ông nhìn đất nước theo nhiều chiều không gian. Ở nơi ấy có trời xanh, có núi rừng, có những cánh đồng chạy dài thơm mát, có những con đường đi mãi mà không hết và có cả “những dòng sông đỏ nặng phù sa”. Đó là cảnh đất nước trong sự thanh bình và trù phú.

Phân tích hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước

Với Nguyễn Khoa Điềm, ông lại cụ thể hóa đất nước hơn với những địa danh mà tên tuổi của chúng mỗi khi nhắc đến ai ai cũng đều phải biết. Đó là núi Vọng Phu, hòn Trống Mái, núi Bút, non Nghiên, Hạ Long, Ông Đốc, ông Trang, Bà Đen, Bà Điểm,... Không đơn thuần tả cảnh thiên nhiên, đất trời như Nguyễn Đình Thi, Nguyễn Khoa Điềm đã đưa hình ảnh con người vào trong thơ của mình. Chính con người với những truyền thuyết từ thời Thánh Gióng đã tạo nên một đất nước tươi đẹp như ngày hôm nay. Đằng sau những vần thơ tưởng như chỉ miêu tả thiên nhiên đất nước ấy là một nỗi xúc cảm to lớn của con người, của chính tác giả khi đứng trước đất nước tươi đẹp.

Ở những câu thơ tiếp theo của mình, Nguyễn Đình Thi đã khắc họa được một đất nước đẹp tươi trong chính sự đau thương:

Ôi những cánh đồng quê chảy máu

Dây thép gai đâm nát trời chiều

...

Nước Việt Nam từ trong máu lửa

Rũ bùn đứng dậy sáng lòa

Trong cái cảnh đẫm máu và lăm than ấy, đất nước chúng ta vẫn hiên ngang, bền vững giữa đất trời. Sau tất cả, trên bầu trời chim vẫn hót. Dưới mặt đất hoa vẫn nở. Súng đạn kia dù có sức mạnh đến mấy cũng không thể nào bắn được vào lòng yêu nước thương nòi của nhân dân ta. Chính lòng yêu nước ấy đã tạo cho chúng ta sức mạnh để vùng lên khỏi đầm lầy máu lửa. Để đến hôm nay, đất nước ta đón nhận những tia nắng bình minh đầy tươi đẹp.

Tuy không miêu tả cụ thể về một đất nước trong đấu tranh nhưng ý thơ của Nguyễn Khoa Điềm vẫn cho thấy những con người sẵn sàng đứng lên chống lại quân thù khi đất nước có giặc xâm chiếm:

Có nội thù thì vùng lên đánh bại

...

Đi trả thù mà không sợ dài lâu

Đó là những điểm chung mà chúng ta bắt gặp ở hai bài thơ Đất Nước. Tuy nhiên, chúng ta cũng thấy được những nét riêng khi mà chúng được sáng tác ở hai hoàn cảnh khác nhau. Một bên là sáng tác trong thời kì kháng chiến chống Pháp, một bên là sáng tác trong thời kì kháng chiến chống Mĩ. Vì vậy mà ta có thể thấy Nguyễn Đình Thi ca ngợi đất nước trong sự đấu tranh gian khổ và chiến thắng lẫy lừng của dân tộc trước giặc Pháp.

Phân tích hình tượng đất nước trong hai bài thơ cùng tên Đất nước

Nguyễn Khoa Điềm thì lại tập trung vào văn hóa dân tộc và đời sống tinh thần. Nếu Nguyễn Đình Thi chỉ tập trung ca ngợi đất nước ở hai thời điểm trong tranh đấu và sau thắng lợi thì Nguyễn Khoa Điềm lại miêu tả một đất nước kéo dài suốt 4 nghìn năm lịch sử.

Bằng những cách thể hiện khác nhau như vậy, Nguyễn Đình Thi và Nguyễn Khoa Điềm đã khéo léo lồng ghép vào trong bài thơ tư tưởng của chính mình. Nguyễn Đình Thi thì khắc họa hình tượng đất nước của lịch sử tranh đấu. Nguyễn Khoa Điềm thì hướng đến một đất nước của nhân dân. Nhưng dù thế nào, đất nước cũng hiện lên thật gần gũi và thân thương.

Sự giống nhau trong cách miêu tả đất nước của hai nhà thơ giống như một lời khẳng định về vẻ đẹp của đất nước. Dù trải qua bao nhiêu biến cố thì vẻ đẹp của đất nước vẫn sẽ trường tồn với thời gian. Chính tình yêu với đất nước đã khiến cho những tâm hồn trở nên đồng điệu với nhau. Tình yêu đất nước cũng chính là khởi nguồn cho những giá trị nhân văn cao đẹp.

Bây giờ và sau này, đất nước vẫn sẽ là nguồn cảm hứng cho nhiều nhà thơ khác nữa. Bởi vẻ đẹp của đất nước có nói bao nhiêu cũng là chưa đủ. Và bởi những góc nhìn khác nhau của những người khác nhau cũng sẽ mang đến cho chúng ta một Đất Nước khác nhau. Giống như Nguyễn Đình Thi và Nguyễn Khoa Điềm đã làm rất tốt điều đó.